

Vi har det som justitsministeren. Vi betragter det her som en politisk ytring, og det kan vi så ikke blive enige om. Men vi har den opfattelse i Venstre, at det at afbrænde Dannebrog for at forhåne Danmark, det danske eller Dannebrog er en politisk ytring, som vi bestemt ikke bryder os om.

Men alt det, vi ikke bryder os om, skal nu ikke være omfattet af strafbestemmelse, og vi har vedvarende, uanset hvem det drejer sig om, den opfattelse, at vi er bedre tjent med, at sådanne kræfter, der måtte finde på at afbrænde Dannebrog som et symbol på det danske, kommer frem i lyset. Vi kan tage diskussionen med dem, men navnlig kan vi se, hvem det er. Derfor må vi afvise forslaget.

Justitsministerens redegørelse for, hvorfor der er forskel på det danske og det udenlandske, var der en diskussion om – jeg forstod, at man fra Dansk Folkepartis side ikke var enig. Jeg betragter nu mere justitsministerens redegørelse som en historisk beskrivelse af, hvorfor det er, som det er, og den kan vi helt tilslutte os.

Kl. 13.50

Jeg vil så godt sige, at jeg principielt heller ikke bryder mig om, at fordi der er ét tilfælde, hvor Dannebrog er blevet brændt af, så skal man straks have et forbud. Der er forbud nok i Danmark, og en enkelt sag bør ikke føre til en strafefølsbestemmelse. Men det er naturligvis kun en sekundær begrundelse.

Så skal jeg endelig gøre opmærksom på, hvad jeg i hvert fald troede hr. Søren Krarup var bekendt med, at der faktisk findes organisationer, der har flagregler, og hvor man for at vise Dannebrog den sidste ære, når det er blevet godt læst, brænder det. Det er selvfølgelig ikke en afbrænding, en forhåelse, men så brænder man det rent faktisk. Det ved jeg ikke om hr. Helge Adam Møller også kan bekræfte. Men det har jeg i alt fald hørt at man bl.a. gør i sejlklubber. Der brænder man flaget, det har man simpelt hen ordre til. Jeg ved ikke, om reglerne er interne eller eksterne; men det gør man rent faktisk for at vise flaget den ære, at det ikke skal ende i skraldespanden.

Det korte af det lange er, at Venstre altså er imod, først og fremmest ud fra et synspunkt om, at dette er en ytring, som bør modsiges og ikke straffes.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg kendte ikke reglen om, at man brænder Dannebrog, når det er tilstrækkelig gammelt. Jeg kender fra min historiebog beretninger om flag, bl.a. i Sønderjylland, der måtte hejses ned i 1864 og omhyggeligt blev gemt i den fornemste stues kommode, indtil man i 1920 kunne hejse det op. Det siger noget om, hvad Dannebrog faktisk betyder for danskere. Det vil jeg ikke komme ind på her.

Det, som er det afgørende, synes vi, er den underlige sondring, man gør mellem Dannebrog og fremmede landes flag. Fru Birthe Rønn Hornbech siger, det er en politisk ytring, og det er altså det, jeg ikke kan forsoner mig med. For en politisk ytring, der består i en handling, som jo altså har karakter af hærværk, hvad man så end siger, er en underlig ytring. I hvert tilfælde er det underligt, at det i det ene tilfælde, når det gælder fremmede stater, er noget, der er forbudt, og når det gælder os selv, er det altså tilladt.

Der synes jeg, fru Birthe Rønn Hornbech burde have så meget logisk sans, at hun spørger sig selv: Hvorfor skal en tilfældig interesse i at undgå at støde udenrigspolitiske magter eller andre magter betyde, at man altså diskriminerer imellem Dannebrog og andre flag?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen vi mener ikke, at det udenrigspolitiske er en tilfældig interesse, og så tror vi i øvrigt mere på det danske, end hr. Søren Krarup åbenbart gør. Vi mener godt, at Dannebrog kan tåle at blive afbrændt, og så tager vi diskussionen om, hvad det vil sige at være dansk, og hvad vi mener om, at andre med måske en anden baggrund end den danske foretager afbrænding af Dannebrog.

Så skal jeg sige, at hr. Søren Krarup er uenig i, at ytringer kan være andet end ytringer. Der må jeg så bare sige, at hele den juridiske teori siger noget andet. Den teori er jeg enig i, og derfor er det heller ikke rigtigt, når hr. Søren Krarup siger, at hvis man slår en udlænding ned, så er det ikke en ytring. Jo, hvis det er udtryk for racisme, så vil den konkrete straf også blive indrettet efter det. Den, der slår en mand ned uden altså at have nogen særlig begrundelse for det, eller fordi han er blevet sur på konen, kan godt få en anden straf end den, der af racistiske grunde slår en mand ned. Så der har hr. Søren Krarup heller